

NOTY O AUTORACH

Ks. Hans Urs von Balthasar, teolog, wydawca, tłumacz. Urodzony w 1905 r. w Lucernie, zmarły w 1988 r. Studia z zakresu literatury niemieckiej i filozofii w Monachium, Wiedniu, Berlinie i Zurychu. Przez wiele lat związany z zakonem jezuitów.

W latach 1937-1939 współpracownik czasopisma „*Stimmen der Zeit*”; założyciel (1947) wydawnictwa Johannes-Verlag w Einseideln; współzałożyciel Wspólnoty św. Jana (1950) opartej na duchowości ignacjańskiej oraz miesięcznika „*Communio*”.

Doktor honoris causa kilku uczelni, laureat nagrody im. Pawła VI. Członek Międzynarodowej Komisji Teologicznej. Na krótko przed śmiercią mianowany kardynałem.

Główne obszary badań: teologia dogmatyczna, teologia duchowości, dzieje duchowości.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Apokalypse der deutschen Seele* (I-III, 1937-1939); *Kosmische Liturgie* (1941); *Wahrheit der Welt* (1947); *Theologie der Geschichte* (1950); *Das betrachtende Gebet* (1955; wyd. pol. *Modlitwa i kontemplacja*, 1965); *Skizzen Theologie* (I-IV, 1960-1974); *Herrlichkeit* (I-III, 1961-1969); *Theodramatik* (I-II, 1973-1978); *Christlicher Stand* (1977); *In der Fülle des Glaubens* (1980; wyd. pol. *W pełni wiary*, 1991). Tłumacz i monografista klasyków duchowości chrześcijańskiej.

Rocco Buttiglione, profesor, filozof, prawnik. Urodzony w 1948 r. w Gallipoli (Włochy). Studia uniwersyteckie w Rzymie i Turynie. Profesor zwyczajny filozofii polityki na Uniwersytecie w Teramo; prorektor Internationale Akademie für Philosophie (Liechtenstein). Założyciel i współpracownik Istituto di Studi per la Transizione (ISTRA) w Mediolanie, współpracownik wielu czasopism, m.in. „*Il Nuovo Areopago*”, „*Il Sabato*”, „*30 Giorni*”. W latach 1984-1989 doradca Komisji Papieskiej *Iustitia et Pax*. Przewodniczący Komisji Etyki przy Chrześcijańskiej Demokracji Włoch. Uczestnik ruchu *Comunione e Liberazione*.

Główne obszary badań: antropologia filozoficzna, etyka, myśl Karola Wojtyły, teoria dialektyki, filozofia kultury i polityki, prawo.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Dialettica e nostalgia* (1978); *La crisi dell'economia marxista* (1978); *Il pensiero di Karol Wojtyła* (1982); *L'uomo e il lavoro* (1982; wydane również w języku francuskim w 1984 r., w języku hiszpańskim w 1992 r., przygotowywane wydanie amerykańskie); *Metafisica della conoscenza e politica* (1986); *L'uomo e la famiglia* (1991); *La crisi della morale* (1991); *Chrześcijanie a demokracja* (1993).

Carlo Casini, prawnik, sędzia. Urodzony w 1935 r. we Florencji. Studia na Uniwersytecie Florenckim.

W latach 1955-1974 członek Naczelnej Rady Akcji Katolickiej. Od 1963 do 1966 r. sędzia pierwszej instancji. W latach 1966-1979 prokurator republiki we Florencji. Od 1974 r. deputowany do parlamentu włoskiego, a od 1984 – również do Parlamentu Europejskiego.

Członek Movimento Italiano per la Vita (od 1990 r. przewodniczący).

Wyróżniony złotym medalem „al Merito della Redenzione Sociale”.

Główne obszary badań: zagadnienia sprawiedliwości, zwłaszcza w zakresie prawa do życia i praw rodziny, regulacja prawna problemu narkomanii.

Najważniejsze publikacje książkowe: *La nuova disciplina e aborto* (1978); *Pornografia e prostituzione* (1979); *La ricomposizione dell'area cattolica dopo il referendum sull'aborto* (1981); *Diritto alla vita e la vicenda costituzionale* (1982).

Paweł D z i a n i s z (Tadeusz Jabłoński), publicysta. Urodzony w 1919 r. w Poznaniu. Studia polonistyczne na poznańskim Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza.

Sekretarz redakcji „Ilustrowanego Kuriera Polskiego” (1947-1959) i „Dziennika Wieczorne-go” (1959-1969) w Bydgoszczy oraz „Głosu Wybrzeża” w Gdańsku (1969-1981). W latach 1989-1991 publicysta „Tygodnika Gdańskiego”. Od 1991 r. sekretarz redakcji „Dziennika Bałtyckiego” w Gdańsku.

Członek Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich (wiceprezes Zarządu Oddziału Gdańsk), Zrzeszenia Kaszubsko-Pomorskiego, Polskiego Klubu Conradowskiego oraz Klubu Polarnego Polskiego Towarzystwa Geograficznego.

Inicjator sprowadzenia prochów majora Henryka Sucharskiego i Bernarda Chrzanowskiego do Polski. Inicjator budowy pomnika Conrada w Gdyni. Założyciel Bractwa Kaphornowców.

Wyróżniony licznymi nagrodami w konkursach literackich, ostatnio m.in. nagrodą wydawnictwa Księgarni Św. Wojciecha, nagrodą „Videostudio” i Kurii Biskupiej Gdańskiej, nagrodą publicystyczną im. Conrada i nagrodą publicystyki marynistycznej Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich.

Główne obszary działalności publicystycznej: problematyka marynistyczna, regionalistyczna, odkrycia, przyroda.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Okolica Chopina* (1964); *Powstanie Styczniowe na Kujawach* (1966); *Pierwszy wiatr* (1979); *Poruszył wiatr od morza. Bernard Chrzanowski 1861-1944* (1986); *Nadbałtyckie spotkanie* (współautor, 1989).

Alicja G r z e ś k o w i a k, profesor, prawnik. Urodzona w 1941 r. w Świrzu k. Lwowa. Studia na Wydziale Prawa Uniwersytetu im. Mikołaja Kopernika w Toruniu. W latach 1963-1966 inspektor kredytowy w oddziale Narodowego Banku Polskiego w Toruniu. Od 1966 r. pracownik naukowo-dydaktyczny UMK, od 1990 również Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. Od roku 1989 senator Rzeczypospolitej Polskiej, przewodnicząca Komisji Konstytucyjnej Senatu RP I kadencji (1989-1991), od 1991 r. wicemarszałek Senatu RP II kadencji, wiceprzewodnicząca Frakcji Parlamentarnej Grupy Politycznej Partii Populaire (Chrześcijańskich Demokratów) Zgromadzenia Parlamentarnej Rady Europy.

Członek Société Internationale de Défense Sociale, polskiej sekcji Association Internationale de Droit Pénal, Toruńskiego Towarzystwa Naukowego oraz Towarzystwa Naukowego Prawa Karnego.

Główne obszary badań: penologia, problematyka kary śmierci, prawokarna ochrona praw człowieka ze szczególnym uwzględnieniem prawa do życia, chrześcijańska koncepcja kary kryminalnej, prawo nieletnich.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Kara pozbawienia wolności względem nieletnich w prawie karnym europejskich państw socjalistycznych* (1976); *Kara śmierci w polskim prawie karnym* (1978); *Zarys prawa karnego* (współautor, 1976); *Proces karny. Podręcznik do ćwiczeń* (współautor, 1979); *Postępowanie w sprawach nieletnich* (1986); *Prawo karne. Zagadnienia teorii i praktyki* (współautor, 1986).

Ks. Joachim K o n d z i e l a, profesor, filozof społeczny, teolog. Urodzony w 1932 r. w Rudzie Śląskiej, zmarły w 1992 r. w Lublinie. Studia teologiczne na Uniwersytecie Jagiellońskim, a po likwidacji Wydziału Teologicznego w Międzyseminaryjnym Studium Teologicznym w Krakowie, filozoficzne studia na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

Od 1963 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL. Od 1966 do 1969 r. wykładowca katolickiej nauki społecznej w Wyższym Śląskim Seminarium Duchownym. Współtwórca reaktywowanego w 1981 r. Wydziału Nauk Społecznych KUL. Od 1990 r. współtwórca i prezes Fundacji Rozwoju Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego.

Członek Towarzystwa Naukowego KUL (przewodniczący jego Wydziału Nauk Społecznych), członek Polskiego Towarzystwa Socjologicznego, Polskiego Towarzystwa Nauk Politycznych, Komitetu Nauk Politycznych przy PAN, członek prezydium Polskiej Rady Badań nad Pokojem oraz członek American Academy of Political Sciences. Uczestnik posiedzenia Ekspertów ONZ (Nieborów, 1986 r.) mającego na celu przygotowanie raportu dla Sekretarza Generalnego ONZ, oraz grupy roboczej „Pokój” (Sankt Gallen, Szwajcaria 1986 r.) przy Radzie Episkopatów Europy i Międzynarodowego Forum Pokoju (1987 r.). Członek Komisji Episkopatu Polski Iustitia et Pax oraz Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego; członek Rady Naukowej Przy Ośrodku Dokumentacji i Studiów Społecznych w Warszawie a także redakcji wielu czasopism.

Główne obszary badań: teoria państwa, teoria społeczności międzynarodowej, badania nad pokojem (ze szczególnym uwzględnieniem nauki Kościoła na temat pokoju), etyka życia gospodarczego.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Filozofia społeczna* (1972); *Badania nad pokojem. Teoria i jej zastosowanie* (1974); *Osoba we wspólnocie. Z zagadnień etyki społecznej, gospodarczej i międzynarodowej* (1987). Autor licznych artykułów, publikowanych w kraju i za granicą.

Andreas L a u n OSFS, profesor, teolog. Urodzony w 1942 r. w Wiedniu. Studia na Uniwersytetach w Salzburgu (Austria), Eichstätt (RFN) oraz we Fryburgu Szwajcarskim.

Profesor teologii moralnej w Hochschule Heiligenkreuz w Wiedniu. Duszpasterz i działacz społeczny szczególnie zaangażowany w pomoc dla sierot społecznych („Foster-care-Families”).

Członek Europäische Gesellschaft für Theologie oraz Societas Ethica. Wyróżniony nagrodą Theodor Kardinal-Innitzer-Preis.

Główne obszary badań: ogólna teologia moralna (szczególnie problematyka prawa naturalnego i sumienia), nauka Kościoła w zakresie etyki seksualnej, małżeńskiej i medycznej.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Die naturrechtliche Begründung der Ethik in der neueren katholischen Moraltheologie* (1973); *Das Gewissen – oberste Norm sittlichen Handelns. Eine kritische Analyse* (1984); *Aktuelle Probleme der Moraltheologie* (1991); *Zur Abtreibung in Österreich heute* (1991); *Fragen der Moraltheologie heute* (1992).

Nicolaus książę von und zu L i e c h t e n s t e i n, dyplomata, doktor praw. Urodzony w 1947 r. w Zurychu. Studia prawnicze na Uniwersytecie w Wiedniu.

W latach 1973-1974 asystent naukowy przy Międzynarodowym Czerwonym Krzyżu w Genewie. Następnie, po stażu przy Książęcym Sądzie Państwowym i Administracji Państwowej w Vaduz, doradca Urzędu do Spraw Stosunków Międzynarodowych Rządu Liechtensteinu (1977-1978). Od 1978 do 1989 roku Stały Przedstawiciel Księstwa Liechtenstein przy Radzie Europy w Strasburgu.

Od 1986 r. ambasador nierezydujący Księstwa Liechtenstein przy Stolicy Apostolskiej w Rzymie, a od 1989 r. ambasador Księstwa Liechtenstein w Bernie.

Prezydent Międzynarodowej Akademii Filozoficznej w Liechtensteinie, prezes Fundacji Franza Josefa II (na rzecz międzynarodowej współpracy kulturalnej i naukowej), opiekun Klubu Prasowego Liechtensteinu, wiceprezes Fundacji Coudenhove-Calergi w Genewie, administrator Europejskiej Fundacji Kulturalnej w Amsterdamie, członek Rady „Fondation Jean Monnet pour l'Europe” w Lozannie.

Abp Kazimierz M a j d a ń s k i, profesor dr habilitowany teologii, doktor honoris causa Uniwersytetu Szczecińskiego. Urodzony w 1916 w Małgowie (Ziemia Kaliska). Studia w Wy-

ższym Seminarium Duchownym we Włocławku oraz na Uniwersytecie we Fryburgu (Szwajcaria). Podczas wojny więzień hitlerowskich obozów koncentracyjnych, głównie Dachau. Od 1950 do 1963 wykładowca teologii moralnej w Seminarium Duchownym we Włocławku. W latach 1956-1975 redaktor naczelny „Ateneum Kapłańskiego”. Od 1969 wykładowca teologii małżeństwa i rodziny na ATK. Twórca (1975) i dyrektor Instytutu Studiów nad Rodziną w Warszawie-Łomiankach (ATK).

W 1962 r. mianowany biskupem pomocniczym diecezji włocławskiej, a w latach 1979-1992 ordynariusz diecezji szczecińsko-kamieńskiej.

Członek i współtwórca Komisji Episkopatu do Spraw Duszpasterstwa Rodzin oraz Komisji Episkopatu do Spraw Dialogu z Niewierzącymi. Członek watykańskiego Sekretariatu dla Niewierzących oraz Prezydium Papieskiej Rady Rodziny. Członek Rady Naukowej Instytutu Jana Pawła II KUL.

Główne obszary badań: teologia moralna ze szczególnym uwzględnieniem problematyki małżeństwa i rodziny, duszpasterstwo rodzin, martyrologia księży w okresie wojny.

Ważniejsze pozycje książkowe: *Wspólnota życia i miłości: zarys teologii małżeństwa i rodziny* (1979); *Antropologiczne kategorie trzeźwości* (red., 1980); *Teologia małżeństwa i rodziny*, t. 1 (red., 1980); *Rozwój człowieka w rodzinie*, t. 1 (red., 1982); *Wychowanie do miłości* (red., 1987); *Będziecie moimi świadkami* (1987); *Dar ludzkiego życia. Humanae vitae donum. W dwudziestą rocznicę ogłoszenia encykliki Humanae vitae* (red., 1991) *Człowiek w małżeństwie i rodzinie* (w druku).

Tomasz M i c k i e w i c z, doktor, ekonomista. Urodzony w 1960 r. w Warszawie. Studia na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim.

W latach 1986-1989 i od roku 1992 pracownik naukowo-dydaktyczny Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. W latach 1990-1991 wiceprezydent miasta Lublina do spraw gospodarczych.

Członek Towarzystwa Naukowego KUL.

Główne obszary badań: teoria wyboru publicznego, mikroekonomia, komparatystyka systemów ekonomicznych.

Autor książki *Wybór w gospodarce* (1992) oraz artykułów publikowanych w czasopismach specjalistycznych i społeczno-kulturalnych.

Stanisław N a g y SCJ, profesor, teolog. Urodzony w 1921 r. w Starym Bieruniu. Studia z zakresu teologii fundamentalnej i ekumenizmu w Seminarium oo. Franciszkanów w Krakowie, na Uniwersytecie Jagiellońskim oraz na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. W latach 1952-1958 rektor Seminarium Księży Sercanów w Toruniu. Uczestnik prac Soboru Watykańskiego II. Od 1958 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL (obecnie emerytowany). Profesor Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie oraz Papieskiego Wydziału Teologicznego we Wrocławiu.

Ekspert na Nadzwyczajnym Synodzie Biskupów w 1985 r., członek Międzynarodowej Komisji Teologicznej od roku 1986. Członek Międzynarodowej Redakcji „Communio”. Członek Rady Naukowej Synodu Ogólnopolskiego w Warszawie. Przewodniczący Rady Naukowej Instytutu Jana Pawła II.

Główne obszary badań: teologia fundamentalna, ekumenizm, eklezjologia.

Najważniejsze pozycje książkowe: *Chrystus w Kościele* (1982); *Kościół na drogach jedności* (1985). Autor licznych artykułów, również w językach obcych.

Edward Bernard R a c z y ń s k i, doktor prawa, polityk, dyplomata, pisarz, były prezydent Rzeczypospolitej Polskiej na Uchodźstwie. Urodzony w 1891 r. w Zakopanem, zmarły w 1993 w Londynie. Studia prawnicze w Lipsku i na Uniwersytecie Jagiellońskim oraz ekonomiczne w London School of Economics.

W 1918 r. powołany do służby dyplomatycznej; od 1922-1925 pracownik w polskim poselstwie w Londynie, a od 1925 r. Wydziału Wschodniego Centrali Ministra Spraw Zagranicznych. W latach 1932-1934 Delegat Rzeczypospolitej Polskiej przy Lidze Narodów, reprezentant Polski na Konferencji Rozbrojeniowej w Genewie; od 1934-1945 roku ambasador RP w Wielkiej Brytanii. Współuczestnik przygotowań traktatu polsko-brytyjskiego. We wrześniu 1939 r. zaangażowany w pertraktacje o wypełnienie zobowiązań sojuszniczych przez Wielką Brytanię oraz w misję powiadomienia Wielkiej Brytanii i innych państw o agresji ZSRR na Polskę. Do 1939 r. wraz z ambasadorami w Paryżu i w Rzymie oficjalny reprezentant Polski na Zachodzie.

W latach 1941-1943 kierownik Ministerstwa Spraw Zagranicznych Rządu Polskiego na uchodźstwie, Członek Rady Trzech (1954-1972), od 1979 do 1986 r. – prezydent, członek Związku Pisarzy Polskich na obczyźnie.

Odnaczony w 1991 r. Krzyżem Orderu Piusa IX.

Autor książek: *Polska polityka zagraniczna w czasie II wojny światowej* (1953); *W sojuszniczym Londynie* (1960); *Rogalin i jego mieszkańcy* (1964); *Pani Róża* (1969); *Od Narcyza Kulińskiego do Winstona Churchilla* (1976); *Czas wielkich zmian. Rozmowy przeprowadzone przez Krzysztofa Muszkowskiego* (1990); *Od Genewy do Jalty. Rozmowy radiowe* (współautor, 1991).

Kard. Joseph R a t z i n g e r, profesor, teolog. Urodzony w 1927 r. w Markt (Bawaria, RFN). Studia teologiczne i filozoficzne w Wyższym Instytucie Teologicznym w Freising oraz na uniwersytecie w Monachium. Wykładowca teologii fundamentalnej i dogmatyki w Freising, później w Bonn. Od 1963 r. profesor teologii dogmatycznej i historii dogmatów na uniwersytecie w Münster, od 1966 – w Tybindze, od 1969 – w Regensburgu. W 1977 r. mianowany biskupem, a następnie (w tym samym roku) kardynałem. Od 1981 r. prefekt Kongregacji Nauki Wiary.

Ekspert na Soborze Watykańskim II, współzałożyciel czasopisma „Concilium”, od 1981 r. przewodniczący Międzynarodowej Komisji Teologicznej.

Główne obszary badań: dogmatyka, teologia fundamentalna.

Ważniejsze publikacje książkowe: *Volk und Haus Gottes in Augustinus Lehre von der Kirche* (1954); *Die geschichtstheologie des Heiligen Bonaventura* (1959); *Die christliche Brüderlichkeit* (1960); *Offenbarung und Überlieferung* (współautor, 1965); *Einführung in das Christentum* (1968; wyd. pol. *Wprowadzenie w chrześcijaństwo*, 1970); *Theologische Prinzipienlehre* (1982); *Eschatologie – Tod und ewiges Leben* (1978; wyd. pol. *Eschatologia – śmierć i życie wieczne*, 1984); *Kirche, Ökumene und Politik* (1987).

Ks. Anton R a u s c h e r, profesor, teolog, filozof. Urodzony w 1928 r. w Monachium. Studia na Uniwersytecie Gregoriańskim w Rzymie.

Od 1963 r. dyrektor Katholischen Sozialwissenschaftlichen Zentralstelle w Mönchengladbach. Od 1971 r. profesor chrześcijańskiej nauki społecznej na Wydziale Teologii Katolickiej uniwersytecie w Augsburgu (w latach 1972-1975 prorektor tegoż uniwersytetu).

Członek Verein für Sozialpolitik.

Wyróżniony niemieckim Krzyżem Zasługi z Wstęgą i austriackim Krzyżem Honorowym za Zasługi dla Nauki i Sztuki.

Główne obszary badań: katolicka nauka społeczna, etyka gospodarcza (szczególnie problemy pracy, własności i związków między partnerami społecznymi), etyka polityki, problemy demokracji, partii politycznych, dobra ogólnego.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Subsidiarität und berufsständische Ordnung in „Quadragesimo Anno“* (1958); *Die soziale Rechtsidee und die Überwindung des wirtschaftsliberalen Denkens. Hermann Roesler und sein Beitrag zum Verständnis von Wirtschaft und Gesellschaft* (1969); *Die Eigenart des Kirchlichen Dienstes. Zur Entscheidung der katholischen Kirche für den „dritten Weg“* (1983); *Kirche in der Welt – Beiträge zur christlichen Gesellschaftsverantwortung*

(1988). Redaktor wielu seryjnych wydawnictw naukowych, autor licznych prac publikowanych w wydawnictwach zbiorowych.

Stanisław R o d z i ń s k i, profesor, artysta malarz. Urodzony w 1940 r. w Krakowie. Studia na Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie.

Od 1963 r. pedagog m.in. w domu dziecka (1962-1963), w szkole podstawowej i krakowskim Liceum Sztuk Plastycznych. W latach 1972-1980 docent w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych we Wrocławiu, a od 1980 r. – w Akademii Sztuk Plastycznych w Krakowie (obecnie profesor). Od 1968 r. współpracownik „Tygodnika Powszechnego”.

Od 1975 do 1983 r. redaktor naczelny „Biuletynu Rady Artystycznej Związku Polskich Artystów Plastyków”. W roku 1977 sygnatariusz deklaracji Towarzystwa Kursów Naukowych. W latach 1982-1989 uczestnik Ruchu Kultury Niezależnej.

Członek Związku Polskich Artystów Plastyków (ZPAP) i Association Internationale des Critiques d'Art (AICA).

Wyróżniony m.in. Złotym Medalem Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych, Złotą Odznaką ZPAP, Nagrodą Miasta Krakowa, Nagrodą Muzeum Archidiecezji Warszawskiej, Stypendium Instytutu Kultury Chrześcijańskiej im. Jana Pawła II w Rzymie i Nagrodą Fundacji A. Jurzykowskiego w Nowym Jorku.

Twórca wielu prac, prezentowanych na ponad stu wystawach zbiorowych malarstwa, wystawach sztuki polskiej za granicą i na pięćdziesięciu pięciu wystawach indywidualnych w kraju i za granicą (m.in. w Norymberdze, Akwizgranie, St. Petersburgu, Paryżu, Lyonie).

Autor licznych publikacji na temat sztuki współczesnej.

Jacek S a l i j O P, profesor, teolog i publicysta. Urodzony w 1942 r. w Budach k. Dubna (Wołyń). Studia na Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie. Pracownik naukowo-dydaktyczny ATK w Warszawie oraz Kolegium Filozoficzno-Teologicznego OO. Dominikanów w Krakowie. Członek kolegium redakcyjnego „Studia Theologica Varsoviensia” (Warszawa). Autor licznych publikacji naukowych, religijnych i popularyzatorskich, wielu tłumaczeń i opracowań tekstów św. Tomasza z Akwinu. Ponadto zajmuje się dialogiem chrześcijańsko-żydowskim.

Ważniejsze pozycje książkowe: *Królestwo Boże jest w was. Wybór artykułów* (1980); *Szukającym drogi* (1982); *Rozmowy ze świętym Augustynem* (1983); *Rozpacz pokonana* (1983); *Legendy dominikańskie* (przekład i oprac.; 1985); *Pytania nieobojętne* (1986); *Tajemnica Emmanuela dzisiaj* (1989); *Poszukiwania w wierze* (1991).

Herbert S c h a m b e c k, profesor, prawnik, polityk, parlamentarzysta. Urodzony w 1934 r. w Baden k. Wiednia. Studia na Uniwersytecie w Wiedniu. Po studiach wykładowca na tymże uniwersytecie, a następnie profesor na uniwersytecie w Innsbrucku.

Obecnie profesor prawa cywilnego, nauk politycznych oraz filozofii prawa na Uniwersytecie w Linz. Wiceprzewodniczący austriackiego Bundesratu.

Członek Akademii Nauk w Padwie, Madrycie i Düsseldorfie oraz Wiedeńskiej Akademii Katolickiej.

Doktor honoris causa Katolickiego Uniwersytetu w Santiago de Chile.

Wyróżniony Wielkim Krzyżem Orderu Św. Grzegorza oraz odznaczeniami Austrii, Niemiec, Luksemburga, Liechtensteinu, Belgii, Włoch, Hiszpanii, Grecji, Jordanii, Tajlandii, Japonii i Zakonu Rycerzy Maltańskich, a także nagrodami: Theodor Kardinal-Innitzer-Preis, Kulturpreis für Wissenschaft miasta Baden.

Główne obszary badań: prawo cywilne i katolicka nauka społeczna.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Der Begriff der „Natur der Sache”* (1964); *Kirche – Staat – Gesellschaft* (1967); *Grundrechte und Sozialordnung* (1969); *Vom Sinnwandel des Rechtsstaates* (1970); *Pius XII zum Gedächtnis* (red., 1977); *Das Österreichische Bundes-Verfassun-*

gsgesetz und seine Entwicklung (red., 1980); *Ethik und Staat* (1986); *Österreichs Parlamentarismus – Werden und System* (1986); *Föderalismus und Parlamentarismus in Österreich* (red., 1992); *Kirche, Staat und Demokratie* (1992); *Kirche, Staat, Öffentlichkeit und öffentliche Meinung* (1992); *Europäische Integration und Österreichischer Föderalismus* (1993).

Ks. Michel S c h o o y a n s, profesor, filozof. Urodzony w 1930 r. W latach 1959-1969 pracownik naukowo-dydaktyczny na Uniwersytecie w São Paulo w Brazylii. Od roku 1964 profesor Katolickiego Uniwersytetu w Louvain-la Neuve w Belgii.

Główne obszary badań: teologia polityki, filozofia moralności.

Autor wielu publikacji książkowych, m.in.: *Destin du Brésil. La technocratie militaire et son idéologie* (1973); *Demain, le Brésil* (1977); *L'avortement: enjeux politiques* (1990; wyd. pol. *Aborcja a polityka*, 1991); *La dérive totalitaire du libéralisme* (1991).

Andrzej S t e l m a c h o w s k i, profesor, prawnik. Urodzony w 1925 r. w Poznaniu. W okresie wojny żołnierz AK. Po wojnie studia na uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Od 1947 pracownik naukowy tegoż Uniwersytetu. Od 1950 r. pracownik naukowo-dydaktyczny Uniwersytetu Wrocławskiego, a od 1969 – Uniwersytetu Warszawskiego (również filii w Białymstoku). Wykładowca na Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie.

W latach 1972-1975 przewodniczący Rady Zakładowej Związku Nauczycielstwa Polskiego na UW. W sierpniu 1980 doradca Międzyzakładowego Komitetu Strajkowego w Stoczni Gdańskiej, w latach 1980-1981 ekspert w Ośrodku Prac Społeczno-Zawodowych przy KK NSZZ „Solidarność”. Doradca NSZZ Rolników Indywidualnych „Solidarność”, w stanie wojennym – Tymczasowej Komisji Koordynacyjnej, a następnie Krajowej Komisji Wykonawczej. W latach 1982-1985 przewodniczący, Komitetu Organizacyjnego Kościelnej Fundacji na Rzecz Rolnictwa. Jeden z inicjatorów i uczestników obrad Okrągłego Stołu. Od 1989 do 1991 roku Marszałek Senatu i członek Prezydium OKP. W latach 1991-1992 r. Minister Edukacji Narodowej.

Współtwórca i prezes Stowarzyszenia „Wspólnota Polska”. Obecnie członek Komisji Episkopatu Polski Iustitia et Pax, Komisji Episkopatu do Spraw Duszpasterstwa Rolników.

Nagrody i wyróżnienia: Krzyż Wielki Orderu Odrodzenia Polski, Warszawski Krzyż Powstańczy i inne.

Główne obszary badań: prawo cywilne i prawo rolne.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Posiadanie w prawie polskim* (1957); *Przysposobienie w polskim prawie rolnym* (1958); *Kontraktacja produktów rolnych* (1960); *Wstęp do teorii prawa cywilnego* (1969); *Kształtowanie rozwoju społeczno-ekonomicznego rejonów uprzemysławianych* (red., 1975); *Prawo rolne* (współautor, 1970); *(Problemy zarządzania rejonami uprzemysławianymi* (red., 1986).

Tadeusz S t y c z e ń SDS, profesor, filozof, etyk. Urodzony w 1931 r. w Wołowicach k. Krakowa. Studia teologiczne na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie, filozoficzne – na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Od 1963 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL. Obecnie kierownik Katedry Etyki Ogólnej, kierownik (i członek Rady Naukowej) Instytutu Jana Pawła II KUL, redaktor naczelny kwartalnika „Ethos”. Profesor Instytutu Studiów nad Małżeństwem i Rodziną im. Jana Pawła II przy Uniwersytecie Laterańskim w Rzymie. Członek-współzałożyciel Internationale Akademie für Philosophie (Dallas, USA, obecnie Liechtenstein), członek Societas Ethica, Towarzystwa Naukowego KUL. Konsultor Papieskiej Rady do Spraw Rodziny. Redaktor „Roczników Filozoficznych”, współpracownik czasopism „Anthropotes”, „Il Nuovo Areopago” i „La Nuova Europa”.

Główne obszary badań: etyka, metaetyka, antropologia filozoficzna i teologiczna, myśl Jana Pawła II.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Problem możliwości etyki jako empirycznie uprawomocnionej i ogólnie ważnej teorii moralności. Studium metaetyczne* (1972); *Zarys etyki. Część I: Metaetyka* (1974); *Der Streit um den Menschen* (współautor, 1979); *Etyka niezależna?* (1980); *W drodze do etyki* (1984); *Jedynie prawda wyzwala. Rozmowy o Janie Pawle II* (współautor, 1986); *Miłości, gdzie jesteś? Medytacje rekolekcyjne* (współautor, 1986); *Die Würde des Menschen* (współautor, 1986); *Wolność w prawdzie* (1987); *Sein und Handeln in Christus* (współautor, 1988); *Nienarodzony miarą demokracji* (red., 1991); *Wprowadzenie do etyki* (1993); *Solidarność wyzwala* (1993); *Urodziłeś się, by kochać* (1993).

Andrzej S z o s t e k MIC, profesor, etyk. Urodzony w 1945 r. w Grudziądzu. Studia filozoficzne i teologiczne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Od 1971 r. pracownik naukowo-dydaktyczny KUL, od 1993 r. Kierownik Katedry Etyki Szczegółowej KUL oraz od 1992 prorektor KUL.

Zastępca kierownika (i członek Rady Naukowej) Instytutu Jana Pawła II KUL, członek Internationale Akademie für Philosophie (Liechtenstein), członek Międzynarodowej Komisji Teologicznej oraz Towarzystwa Naukowego KUL. Ponadto członek zespołu redakcyjnego kwartalnika „Ethos”, współpracownik czasopisma „Anthropotes”.

Główne obszary badań: etyka, metaetyka, myśl Karola Wojtyły.

Najważniejsze publikacje książkowe: *Der Streit um den Menschen* (współautor, 1979); *Normy i wyjątki* (1980); *Die Würde des Menschen* (współautor, 1986); *Miłości, gdzie jesteś? Medytacje rekolekcyjne* (współautor, 1986); *Sein und Handeln in Christus* (współautor, 1988); *Natura, rozum, wolność* (1989, 1990; wydanie niemieckie: *Natur-Vernunft-Freiheit*, 1992); *Pogadanki z etyki* (w druku).

Ks. Alfred W i e r z b i c k i, doktor, filozof, poeta, dziennikarz. Urodzony w 1957 r. w Maryninie na Lubelszczyźnie. Studia teologiczne i filozoficzne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim oraz w Internationale Akademie für Philosophie w Liechtensteinie.

W latach 1982-1983 wikariusz w Nałęczowie. Od 1983 do 1986 r. duszpasterz akademicki w Lublinie. Obecnie asystent przy Katedrze Etyki KUL oraz kierownik Redakcji Programów Katolickich „Tabor” Ośrodka TV Lublin.

Członek Katolickiego Stowarzyszenia Dziennikarzy.

Publikacje książkowe: tomik poetycki *Jak ciemność w ciemności* (1991, nagroda im. J. Czechowicza za książkowy debiut poetycki); *The Ethics of the Struggle for Liberation. Towards a Personalistic Interpretation of the Principle of Non-Violence* (1992).

Andrzej W o j c i e c h o w s k i, doktor nauk technicznych, artysta rzeźbiarz wykwalifikowany II stopnia. Urodzony w 1941 r. w Świdziebni (woj. toruńskie). Studia w dziedzinie architektury na Politechnice Wrocławskiej i w dziedzinie rzeźby na Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych we Wrocławiu.

W latach 1965-1970 scenograf w Teatrze Jednego Aktora Andrzeja Dąbrowskiego we Wrocławiu. Od 1970 do 1973 r. nauczyciel rzemiosła w Zespole Szkół Budowlanych także we Wrocławiu. Od 1976 r. pracownik naukowo-dydaktyczny Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu; w latach 1976-1986 w Zakładzie Rzeźby, a od 1986 w Instytucie Pedagogiki i Psychologii. Od 1990 r. kierownik Pracowni Rozwijania Twórczości Osób Niepełnosprawnych.

Obecnie również kierownik Warsztatu Terapii Zajęciowej Fundacji im. Brata Alberta w Krakowie (Filii w Lublinie).

Członek Związku Polskich Artystów Plastyków, Towarzystwa Walki z Kalectwem, Fundacji im. Brata Alberta, Klubu Inteligencji Katolickiej w Toruniu.

Wyróżniony „Orderem Uśmiechu”, Nagrodą Wojewody Toruńskiego i nagrodą POLCUL-u.

Główne dziedziny działalności: artystycznej – rzeźba i rysunek; naukowej – teoria architektury współczesnej, pedagogika specjalna (szczególnie problematyka terapii przez twórczość).

Twórca prac plastycznych prezentowanych na wystawach indywidualnych we Wrocławiu i Toruniu oraz wystawach zbiorowych w Warszawie i Wrocławiu. Autor artykułów z dziedziny architektury i pedagogiki specjalnej, redaktor książki *Pamiętnik Pracowni Rozwijania Twórczości Osób Niepełnosprawnych* (1991).